

ΙΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ
ΑΦΙΔΝΑΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
8η Νοεμβρίου 2025

Οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι στὴν ζωὴ μας

15

ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΕΝΕΚΑ
Πρὸς Οἰκοδομὴν καὶ Παραμυθίαν

■ Σὲ τρεῖς περιπτώσεις: ἀνάγνωση-προσευχή-ὑπομονή

Ἄγγελοι θυμιάζουν, μυρώνουν καὶ φυλάσσουν
τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Θεοῦ*

Θαυμαστὴ Ἀποκάλυψη

Κάποιο πρωῒνό, ὁ Ὅσιος Ἀνδρέας ὁ διὰ Χριστὸν Σαλὸς (9ος-10ος αἰ.), καθισμένος σὲ μιὰ γωνιά, ἄκουγε τὸ πνευματικό του παιδί, τὸν Ἐπιφάνιο, ποὺ διάβαζε ἕναν λόγο τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ὅσιν ὥρα διαρκοῦσε ἡ ἀνάγνωση, ξεχυνόταν μιὰ εὐωδία σὰν ἀπὸ πολύτιμα ἀρώματα. Ὅταν τελείωσε ἡ ἀνάγνωση, χάθηκε καὶ ἡ εὐωδία. Ἐκπληκτος ὁ Ἐπιφάνιος στράφηκε πρὸς τὸν Ὅσιο:

— Ἐξήγησέ μου, σὲ παρακαλῶ, τί εὐωδία ἦταν αὐτή;

Κι ὁ Ὅσιος, ἐπειδὴ εἶχε δεῖ αὐτὸν ποὺ σκορποῦσε τὴν εὐωδία, ἀποκρίθηκε:

— Ἄγγελοι Κυρίου εἶχαν συγκεντρωθεῖ ἐδῶ, παιδί μου. Ἐνας μάλιστα, θέλοντας νὰ τιμήσει τὰ λόγια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, θύμιαζε γύρω μας χαρούμενος.

Ἡ ἐκπληξὴ καὶ ἡ ἀπορία τοῦ Ἐπιφανίου κορυφώθηκαν...

Ὁ Ὅσιος λοιπὸν συνέχισε πιὸ ἀναλυτικά:

— Σὲ τρεῖς περιπτώσεις οἱ Ἄγγελοι θυμιάζουν καὶ μυρώνουν τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Θεοῦ:

- Πρῶτον, ὅταν διαβάζουν τὰ ἱερὰ βιβλία, ὅποτε τοὺς κυκλῶνουν γιὰ ν' ἀκούσουν κι αὐτοί.

- Δεύτερον, ὅταν προσεύχονται καὶ συνομιλοῦν μὲ τὸ Θεό, ὅποτε συμπροσεύχονται κι ἐκεῖνοι μὲ πόθο.

- Τρίτον, ὅταν ὑπομένουν γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ κόπο, πόνο καὶ τιμωρίες, ὅποτε τοὺς μυρώνουν καὶ τοὺς παρακينوῦν στὸν ἀγῶνα τῆς εὐσέβειας.

Γιὰ τὴν τελευταία περίπτωση θὰ σοῦ πῶ τὴν ἀκόλουθη ἱστορία:
«**Κ**άποτε ὁ παραβάτης Ἰουλιανός, ξεκινώντας νὰ πολεμήσει τοὺς Πέρσες, κατέβηκε στὴ Δάφνη (προάστιο τῆς Ἀντιόχειας) γιὰ νὰ θυσιάσει στὸ ψευδο-θεὸ Ἀπόλλωνα. **Ἦ**θελε νὰ πάρει χρησμὸ γιὰ τὴν ἔκβαση τοῦ πολέμου. **Ὁ** δαίμονας ὅμως, ποὺ κατοικοῦσε στὸ ἄγαλμα, δὲν μποροῦσε νὰ δώσει χρησμὸ, γιατί βρίσκονταν ἐκεῖ τὰ Λείψανα τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα καὶ τῶν τριῶν νηπίων.

Ὁ παραβάτης διέταξε τοὺς Ἀντιοχεῖς νὰ τὰ μετακομίσουν ἄφοβα. **Τ**ότε ἐκεῖνοι σήκωσαν τὴν σορὸ τῶν Ἀγίων καὶ βάδιζαν ψάλλοντας: **Ἄ**ισχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν”.

Ὁταν τ’ ἄκουσε αὐτὰ ὁ βασιλιάς, διέταξε ὀργισμένος νὰ συλλάβουν ὅσους ἀκολουθοῦσαν τὴν λιτανεία. **Ἀ**νάμεσά τους συνέλαβαν κι ἓναν ἔφηβο δεκαπέντε χρονῶν, ποὺ λεγόταν Θεόδωρος. **Τ**ὸν παρουσίασαν στὸν βασιλιά, κι ἐκεῖνος πρόσταξε νὰ τὸν κρεμάσουν σ’ ἓνα ξύλο καὶ νὰ τοῦ ξεσχίζουν τὶς σάρκες. **Ἔ**τσι κρεμασμένος ὑπέφερε πολλὰ βασανιστήρια. **Ὁ**ταν βράδιασε, τὸν κατέβασαν καὶ τὸν ἔρριξαν στὴν φυλακὴ.

Ἐμεινε ἐκεῖ μερικὲς μέρες, μέχρι ποὺ ἔλαβαν τὴν εἶδηση πὼς ὁ βασιλιάς σκοτώθηκε στὸν πόλεμο. **Τ**ότε ἐλευθερώθηκε ὁ Θεόδωρος καὶ γύρισε στὸ σπίτι του.

Ἀγαπημένε μας Θεόδωρε”, τὸν ρωτοῦσαν ἐκεῖ συγγενεῖς καὶ φίλοι, “τί ἔνιωθες ὅταν σὲ ξέσχιζαν κρεμασμένο στὸ ξύλο;”.

Ἐκεῖνος τοὺς ἀποκρίθηκε:

Στὴν ἀρχὴ ὑπέφερα μὲ δυσκολία τὸν πόνο. **Ἦ**στερα ὅμως παρουσιάστηκαν μπροστά μου τέσσερις νέοι μὲ ὁμορφα πρόσωπα καὶ κατάλευκες στολές.

Ὁ ἓνας κρατοῦσε μιὰ λεκάνη ἀστραφτερή. **Ὁ** ἄλλος χρυσὸ μυροδοχεῖο μὲ μύρο σὰν

ροδέλαιο. **Ο**ἱ ἄλλοι δύο κρατοῦσαν λευκὰ σεντόνια διπλωμένα στὰ τέσσερα.

Ὁ ἓνας ἄδειασε τὸ μύρο στὴ λεκάνη καί, καθὼς ἐκεῖνο ἐξα-
τμιζόταν, ἔνιωθα σὲ κάθε εἰσπνοὴ νὰ σκορπίζεται ἡ εὐωδία του
σ' ὅλα μου τὰ μέλη καὶ νὰ ἐξουδετερώνει τοὺς φρικτοὺς πόνους.

Ὑστερα, ὁ ἓνας ἔβρεχε τὸ πανὶ στὴ λεκάνη καὶ τό 'βάξε στὸ
πρόσωπό μου πολλὴ ὥρα, ὥστε μὲ τὴν ἡδονὴ ἐκείνη νὰ ξεχνᾶω
τοὺς πόνους. **Ὁ**ταν τὸ ἔπαιρνε ὁ πρῶτος, ἦταν ὁ ἄλλος ἑτοιμος
κι ἔβαζε τὸ δικό του.

Αὐτὸ συνεχιζόταν μέχρι ποὺ μὲ κατέβασαν οἱ δῆμιοι ἀπὸ τὸ
ξύλο. **Τ**ότε ὅμως ἔφυγαν οἱ Ἄγγελοι ἀπὸ κοντά μου καὶ λυπή-
θηκα, γιατί στερήθηκα ἐκείνη τὴν γλυκύτατη ἡδονή. **Ἦ**θελα νὰ
βασανίζομαι ἀκόμη...”».

(*) Ἐμφανίσεις καὶ θαύματα τῶν Ἀγγέλων, σελ. 174-177, ἔκδοσις Ἱερᾶς Μονῆς
Παρακλήτου, ἔκδοσις τρίτη, Ὁρωπὸς Ἀττικῆς 1996. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.